

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 403/2020-45

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 20. októbra 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Martina Vernarského (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Roberta Šorla predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKČIA] [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpenej JUDr. Júliusom Gogom, advokátska kancelária, Štefánikova 47, Nitra, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd procesnými uzneseniami Okresného súdu Nitra vydanými v priebehu hlavného pojednávania konaného 26. októbra 2018 vo veci vedenej pod sp. zn. 21 T 128/2007 a základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd Dodatkom č. 7 k Rozvrhu práce na rok 2018 Okresného súdu Nitra účinným od 29. mája 2018 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutých rozhodnutí a sťažostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. decembra 2018 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej JUDr. Júliusom Gogom, advokátska kancelária, Štefánikova 47, Nitra, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) procesnými uzneseniami Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) vydanými v priebehu hlavného pojednávania konaného 26. októbra 2018 vo veci vedenej pod sp. zn. 21 T 128/2007 a základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) dodatkom č. 7 k Rozvrhu práce na rok 2018 okresného súdu účinným od 29. mája 2018.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že v označenej trestnej veci sťažovateľka vystupovala v procesnom postavení poškodenej. Napadnutými procesnými uzneseniami vydanými na pojednávaní okresného súdu konanom 26. októbra 2018 okresný súd *„neumožnil splnomocnencovi poškodenej klásť otázky vzťahujúce sa na ním uplatnený nárok, teda také, ktoré smerujú k zisteniu skutočností, ktoré sú pre úspešnosť uplatneného nároku nevyhnutné tak, že vyhovel námietkam ktoré boli vznesené stranami, čím takto znemožnil splnomocnencovi poškodenej klásť otázky vypočúvanému znalcovi Ing. Gabrielovi Belobradovi“*.

3. Podľa názoru sťažovateľky okresný súd porušil jej základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru aj procesnými uzneseniami, ktorými v priebehu hlavného pojednávania *„odmietol vykonať navrhnuté dôkazy zamerané na vyvrátenie alebo potvrdenie novej dôkaznej situácie vzniknutej 11 rokov po podaní obžaloby“*.

4. Konkrétne súd odmietol ako „nadbytočné“ vykonať sťažovateľkou navrhované dôkazy „výsluchom znalca Ing. Vojtecha Hobora... výsluchom vyhotoviteľa znaleckého posudku PPZ 2737/KEU-BA-EXP (č.l. 288-289) kpt. Ing. Olgy Šmidovej... aby súd uložil Kriminelisticko expertíznemu ústavu PZ Bratislava vykonať odbery laku z vozidla VW Passat... predloženia kolesa vozidla VW Passat... výsluchu vyhotoviteľa odborného vyjadrenia pplk. Hrdého založeného na č. l. 140 - 144 spisu... výsluchom svedka pplk. JUDr. Dušana Kontára... výsluchom vyšetrovateľa PZ Levice mjr. Chovanca... výsluchom technika OR PZ Levice kpt. Šišku... vyžiadanim archivovaného materiálu pod číslom ORP-ČTS-132/DI-02-PP... pribatím do konania Kriminelisticko expertízneho ústavu PZ na doplnenie znaleckého posudku ZP - PPZ - 2737/KEU-BA-EX-2004... výsluchom bývalej dozorovej prokurátorky OP Nitra Mgr. Chlpíkovej“.

5. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti vo vzťahu ku každému z uvedených a okresným súdom odmietnutých dôkazov obšírne argumentovala, prečo má jeho vykonanie význam z hľadiska uplatnenia jej nárokov v procesnom postavení poškodenej v napadnutom trestnom konaní, čo demonštrovala citáciami z obsahu súdneho spisu a rozsiahlou fotodokumentáciou. Ústavný súd s ohľadom na záver predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti formulovaný vo výroku tohto uznesenia nepristúpil k podrobnej rekapitulácii tejto časti odôvodnenia ústavnej sťažnosti, keďže to nepovažoval za účelné.

6. Sťažovateľka vo vzťahu k namietanému porušeniu jej základného práva na zákonného sudcu zaručeného v čl. 48 ods. 1 ústavy a čl. 38 ods. 1 listiny v sťažnosti uviedla:

„Dodatkom č. 7 k Rozvrhu práce na rok 2018 Okresného súdu v Nitre platného od 29.5.2018 v rozpore s § 51 ods. 1 zák. č. 757/2004 Z. z. pri pridelovaní vecí medzi dvoch sudcov došlo vedomým určením pomeru (počtu) pridelovaných vecí, ktoré mal pred dlhodobou práceneschopnosťou ako zákonný sudca pridelené JUDr. Sopúch (bez nápadu ku dňu 29.5.2018) k cielenému ovplyvneniu pridelenia tak, že deväť z desiatich týchto vecí pripadlo opäť pôvodnému sudcovi JUDr. Sopúchovi a jedna z desiatich týchto vecí pripadla ako novému sudcovi (bez nápadu ku dňu 29.5.2018) a to JUDr. Kanásovi, čím došlo k ovplyvneniu pridelovania vecí pri vykonávaní náhodného výberu pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom

a tým cielenému prideleniu trestnej veci 21T 128/2007 JUDr. Vladimírovi Sopúchovi ako zákonnému sudcovi. “

7. V rámci odôvodnenia ústavnej sťažnosti napokon sťažovateľka uvádza, že namieta „aj rozhodnutia Krajského súdu v Nitre ako aj Najvyššieho súdu SR, ktorými napriek konkrétnym námietkam preukazujúcim dôvody na vylúčenie JUDr. Sopúcha z prejednávania tejto trestnej veci pre jeho zaujatosť nezabezpečili jej pridelenie inému súdu, čím by sa vylúčilo podozrenie z nezákonného konania zaujatého sudcu, nerešpektujúceho zákon a ústavou zaručené práva poškodeného“.

8. Svoj návrh rozhodnutia sťažovateľka zhrnula v tomto sťažnostnom petite:

„V bode I.

1. Uzneseniami Okresného súdu Nitra sp. zn. 21 T 128/2007 z 26. októbra 2018, ktorými súd znemožnil splnomocnencovi poškodenej klásť otázky vypočúvanému znalcovi Ing. Gabrielovi Belobradovi, ďalej tým, že odmietol vykonanie navrhovaných dôkazov poškodenu základné právo poškodenej [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na súde zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a jej právo na spravodlivé súdne konanie zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Tieto uznesenia Okresného súdu Nitra sp. zn. 21T 128/2007 z 26.októbra 2018 sa zrušujú.

3. Okresnému súdu Nitra zakazuje pokračovať v porušovaní označených práv sťažovateľky.

V bode II.

1. Uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 21T 128/2007 z 26. októbra 2018 (str. 16 zápisnice), ktorým súd podľa § 268 ods. 2 Tr.por. vykonal dôkaz čítaním Doplnku č. 1 k Znaleckému posudku č. 264/2005 vo veci dopravnej nehody z 23.9.2002, ktorý vypracoval Ústav súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline bolo porušené základné právo poškodenej [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na súde zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a jej právo

na spravodlivé súdne konanie zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Toto uznesenia Okresného súdu Nitra sp. zn. 21T 128/2007 z 26.októbra 2018 sa zrušuje.

3. Okresnému súdu Nitra zakazuje pokračovať v porušovaní označených práv sťažovateľky.

V bode III.

1. Dodatkom č. 7 k Rozvrhu práce na rok 2018 Okresného súdu v Nitre platného od 29.5.2018 v rozpore s § 51 ods. 1 zák.č.757/2004 Z. z. pri pridelovaní vecí medzi dvoch sudcov bez nápadu došlo vedomým určením pomeru pridelovaných vecí, ktoré mal pred dlhodobou práceneschopnosťou ako zákonný sudca pridelené JUDr. Sopúch k cielenému ovplyvneniu pridelenia tak, že deväť z desiatych týchto pôvodných vecí pripadlo opäť sudcovi JUDr. Sopúchovi a jedna z desiatych týchto vecí pripadla ako novému sudcovi bez nápadu a to JUDr. Kanásovi, čím došlo k ovplyvneniu pridelovania vecí pri vykonávaní náhodného výberu pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom a tým cielenému prideleniu trestnej veci 21T 128/2007 JUDr. Vladimírovi Sopúchovi ako zákonnému sudcovi, čím takto bolo porušené základné právo na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy SR a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd poškodenej [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] na zákonného sudcu postupom podľa § 51 ods. 1 cit. zákona.

2. Dodatok č. 7 k Rozvrhu práce na rok 2018 Okresného súdu v Nitre platného od 29.5.2018 sa zrušuje.

3. Okresnému súdu v Nitre sa prikazuje vykonať pridelenie trestnej veci 21T 128/2007 tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia vecí.

4. Okresný súd Nitra povinný uhradiť poškodenej [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 321,62 € a to v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu na účet advokáta JUDr. Júliusa Gogu, Štefánikova 47, Nitra.“

9. Ústavná sťažnosť bola pôvodne pridelená sudcovi spravodajcovi Rudolfovi Tkáčikovi, ktorý bol členom III. senátu ústavného súdu a ktorému funkčné obdobie sudcu ústavného súdu skončilo 16. februára 2019. V súlade s čl. X bodom 5

písm. b) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 26. apríla 2019 do 31. decembra 2019 v znení dodatku č. 1 bola vec náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov 17. októbra 2019 pridelená sudcovi spravodajcovi Martinovi Vernarskému a v zmysle čl. II bodu 3 písm. a) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2020 do 31. decembra 2020 v znení dodatku č. 2 z 1. októbra 2020 bola prerokovaná v treťom senáte ústavného súdu v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia.

II.

Relevantná právna úprava

10. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

11. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

12. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

13. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

14. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,

- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

15. Podľa § 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať

- a) označenie toho, kto podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody,
- b) označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené jeho základné práva a slobody,
- c) označenie základných práv a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ tvrdí,
- d) konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

16. Podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

17. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

18. Podľa čl. 48 ods. 1 ústavy nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.

19. Podľa čl. 38 ods. 1 listiny nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu aj sudcu ustanoví zákon.

20. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu...

III.

Predbežné prerokovanie návrhu

21. Z obsahu ústavnej sťažnosti, ktorá má napriek tomu, že je sťažovateľka zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, laický a vo veľkej miere aj chaotický argumentačný charakter, ústavný súd ustálil, že sťažovateľka v bodoch I a II sťažnostného petitu namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru procesnými uzneseniami, ktorými okresný súd v priebehu hlavného pojednávania konaného 26. októbra 2018 odmietol jej návrhy na vykonanie dokazovania, znemožnil sťažovateľke klásť v rámci dokazovania otázky znalcovi a zároveň prečítaním vykonal dôkaz, ktorého vykonanie sťažovateľka namietala.

22. V bode III sťažnostného petitu sťažovateľka namietala porušenie svojho základného práva na zákonného sudcu zaručeného v čl. 48 ods. 1 ústavy a čl. 38 ods. 1 listiny dodatkom č. 7 k rozvrhu práce okresného súdu na rok 2018, v dôsledku ktorého bola podľa nej cieleným ovplyvnením pridelená predmetná trestná vec vedená pod sp. zn. 21 T 128/2007 sudcovi JUDr. Vladimírovi Sopúchovi.

23. Pokiaľ sťažovateľka v závere svojej ústavnej sťažnosti konštatuje, že namieta „*aj rozhodnutia Krajského súdu v Nitre ako aj Najvyššieho súdu SR, ktorými napriek konkrétnym námietkam preukazujúcim dôvody na vylúčenie JUDr. Sopúcha z prejednávania tejto trestnej veci pre jeho zaujatosť nezabezpečili jej pridelenie inému súdu*“, ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka, zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, tieto rozhodnutia žiadnym spôsobom nekonkretizuje, a to ani spisovou značkou, ani dátumom ich vydania, žiadnym spôsobom ich nehodnotí ani neuvádza v odôvodnení svojej ústavnej sťažnosti žiadne argumenty, ktoré by sa týchto rozhodnutí týkali.

Sťažovateľka zmieňované rozhodnutia nepripojila ako prílohy k ústavnej sťažnosti ani ich nepojala do petitu ústavnej sťažnosti, ktorým sťažovateľ vymedzuje predmet konania a ktorým je ústavný súd viazaný (m. m. II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05, IV. ÚS 287/2011). Akékoľvek tvrdenia alebo námietky, ktoré sťažovateľ uvádza v texte sťažnosti mimo tzv. petitu, je v súlade s doterajšou judikatúrou ústavného súdu potrebné považovať iba za súčasť argumentácie sťažovateľa (III. ÚS 149/04, II. ÚS 65/07). Z uvedených dôvodov o takto neurčito vymedzenej námietke sťažovateľky, ktorá navyše nebola súčasťou návrhu rozhodnutia vo veci samej, ústavný súd nemohol rozhodovať.

24. Ústavný súd poukazuje na to, že jeho právomoc rozhodovať o ústavných sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity. Zmysel a účel princípu subsidiarity, ktorý je vyvoditeľný z čl. 127 ods. 1 ústavy, spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a podľa svojej povahy ani nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale je úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy

predstavuje ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý sa uplatní až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde (porovnaj m. m. III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05, II. ÚS 156/09, I. ÚS 480/2013).

25. Koncepcia konania o ústavnej sťažnosti je totiž založená na tom, že predstavuje subsidiárny procesný prostriedok na ochranu ústavou zaručených základných práv a slobôd. Ústavný súd nie je súčasťou sústavy všeobecných súdov či iných orgánov verejnej moci, a preto nemôže nahrádzať ich činnosť. Jeho úlohou je v súlade s čl. 124 a nasl. ústavy ochrana ústavnosti, a nie tzv. bežnej zákonnosti, resp. protiprávnosti. Z tohto pohľadu je nevyhnutnou podmienkou konania, ktorá musí byť pred podaním ústavnej sťažnosti splnená, vyčerpanie všetkých procesných prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho práv poskytuje. Právomoc ústavného súdu je teda vybudovaná na zásade prieskumu vecí právoplatne skončených, ktorých eventuálnu protiústavnosť už nemožno zhojiť inými procesnými prostriedkami, resp. už nie je možná náprava iným spôsobom.

26. Ústavný súd pripomína, že trestné konanie je od svojho začiatku až po jeho koniec proces, v ktorom sa v rámci vykonávania jednotlivých úkonov a realizácie garancií pre ochranu práv a slobôd môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní a súdov naprávať, resp. korigovať aj jednotlivé pochybenia. Spravidla až po jeho skončení možno na ústavnom súde namietat' pochybenia znamenajúce porušenie práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy, ak tieto pochybenia neboli odstránené v priebehu samotného trestného konania. Pokiaľ by ústavný súd na túto skutočnosť neprihliadal, poprel by účel a zmysel opravných prostriedkov v trestnom konaní, ktorým je okrem iného náprava procesných pochybení vo veci konajúcich orgánov verejnej moci (napr. III. ÚS 3/02, III. ÚS 18/04, III. ÚS 75/05, IV. ÚS 197/08).

27. Vo vzťahu k základnému právu na súdnu ochranu tiež ústavný súd stabilne judikuje, že toto právo treba vnímať „ako výsledkové“, t. j. právo, ktorému musí zodpovedať proces ako celok, teda nie čiastkové rozhodnutia predchádzajúce konečnému rozhodnutiu (m. m. III. ÚS 33/04, IV. ÚS 163/05, II. ÚS 307/06, II. ÚS 155/08). Aj z ďalšej judikatúry ústavného súdu (napr. I. ÚS 79/03, I. ÚS 236/03), obdobne ako aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“; napr. Komanický c. Slovenská republika, rozsudok zo 4. 6. 2002) vyplýva, že ústavný súd a ESLP overujú, či konanie posudzované ako celok bolo spravodlivé v zmysle čl. 46 až čl. 50 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru.

28. Trestná vec sťažovateľky sa v čase podania ústavnej sťažnosti nachádzala v štádiu súdneho konania na súde prvého stupňa a o meritórnej otázke trestného obvinenia ani o nárokoch sťažovateľky ako poškodenej s konečnou platnosťou ešte rozhodnuté nebolo.

29. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne prihliada na to, že nie je iba jeho povinnosťou ako súdneho orgánu ochrany ústavnosti zabezpečovať v rámci svojej rozhodovacej právomoci ochranu základných práv a slobôd vrátane rešpektovania záväzkov vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná. Túto

povinnosť majú aj všeobecné súdy, resp. aj iné orgány verejnej moci ako primárni ochrancovia ústavnosti (obdobne napr. sp. zn. III. ÚS 79/02).

30. Dopytom na okresnom súde ústavný súd zistil, že okresný súd v čase po podaní ústavnej sťažnosti vo veci samej rozhodol rozsudkom sp. zn. 21 T 128/2007 z 25. októbra 2019 tak, že obžalovaného oslobodil spod obžaloby a sťažovateľku odkázal s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces. Proti rozsudku okresného súdu obžalovaný ani prokurátor odvolanie nepodali. Sťažovateľka odvolanie podala a Krajský súd v Nitre o ňom rozhodol uznesením č. k. 4 To 5/2020-2214 z 30. januára 2019 tak, že ho podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku zamietol ako podané neoprávnenou osobou.

31. K sťažnostným námietkam, ako aj k vymedzeniu predmetu ústavnej sťažnosti sťažovateľkou ústavný súd konštatuje, že skutočnosti uvádzané sťažovateľkou v odôvodnení jej ústavnej sťažnosti môžu signalizovať porušenie označených základných práv a práv zo strany okresného súdu v priebehu trestného konania. Ústavný súd si je tiež vedomý, že v čase predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti už bolo vo veci sťažovateľky rozhodnuté spôsobom, ktorý neumožňoval sťažovateľke podanie odvolania. Uvedené však nič nemení na tom, že ústavný súd viazaný petitom s ohľadom na závery citované v bodoch 25 – 27 tohto uznesenia nemohol o takto vymedzenej ústavnej sťažnosti rozhodovať. Sťažovateľke nič nebránilo domáhať sa ochrany označených základných práv podaním ústavnej sťažnosti proti právoplatnému rozhodnutiu okresného súdu, čo však podľa informácií ústavného súdu neurobila. Sťažovateľka teda, hoc zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, nesprávne vymedzila zásah do svojich základných práv, čo neumožnilo ústavnému súdu sťažnostné námietky meritórne prerokovať z dôvodu nedostatku právomoci (I. ÚS 6/04, IV. ÚS 179/05, IV. ÚS 243/05).

32. K obdobnému záveru ústavný súd dospel aj vo vzťahu k bodu III sťažnostného petitu, v ktorom sťažovateľka spôsobom pre ústavný súd záväzným (§ 45 zákona o ústavnom súde) určila, že k porušeniu jej základného práva na zákonného sudcu zaručeného v čl. 48 ods. 1 ústavy a čl. 38 ods. 1 listiny malo dôjsť dodatkom č. 7 k rozvrhu práce okresného súdu na rok 2018. Ústavný súd v obdobných súvislostiach už judikoval, že samotné opatrenie predsedu okresného súdu o zmenách rozvrhov práce okresného súdu nie

je bez ďalšieho spôsobilé porušiť označené práva sťažovateľky, pretože samo osebe neimplikuje reálnosť vplyvu nimi ustanovených sudcov na konkrétny priebeh konania, a tak aj na rozhodnutie vo veci, ale predstavuje len jeden z viacerých predpokladov na vyvolanie takého vplyvu. Účinnú ochranu základného práva podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a čl. 38 ods. 1 listiny môže ústavný súd poskytnúť len prostredníctvom konania o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy smerujúcej voči meritórnemu rozhodnutiu (III. ÚS 390/2010).

33. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

34. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti v celom rozsahu bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky formulovanými v petite jej ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. októbra 2020

Martin Vernarský
predseda senátu